

Populärvetenskaplig sammanfattning av examensarbetet ”Software Configuration Management in Scrum Projects”

Dagens mjukvaror blir mer och mer komplexa, både i storlek och med hänsyn till använda teknologier. Dessutom har användarna mognat till den grad att buggar upptäcks och publiceras snabbare än någonsin. För att företagen snabbt ska kunna leverera fixar och patchar behöver de hålla allt under kontroll och se till att undvika kaos. Genom att tillämpa konfigurationshantering löser man just detta och det är därför en viktig del i dagens mjukvaruutveckling.

Scrum har blivit en populär projekthanteringsmetod på sistone, inte minst inom mjukvaruutveckling. Metoden värdesätter individer över processer och säger t.ex. att utvecklingsteamet ska vara självorganiserat och krossfunktionellt, d.v.s. inga specifika roller inom teamet. Traditionellt har utvecklingsprojekt en konfigurationshanterare, vars uppgift är att sköta just konfigurationshanteringen, men detta går alltså emot Scrummetoden.

Med anledning av dessa förutsättningar har vissa frågor uppkommit. Används konfigurationshantering i någon större utsträckning i Scrumprojekt? Vem sköter i så fall detta? Ser hanteringen annorlunda ut gentemot traditionell utveckling? Är Scrummetoden i sig komplett ur ett konfigurationshanteringsperspektiv? Hur kan konfigurationshantering hjälpa och stödja Scrumprojekt?

För att besvara dessa frågor har jag först och främst studerat teorierna för att ta reda på om Scrum är komplett ur ett konfigurationshanteringsperspektiv. Det man kan säga är att de traditionella delarna på ett sätt finns inbakat i metoden, dock ganska annorlunda och inte alls lika formellt. Generellt sett värderar Scrum informationsöverföring ansikte-mot-ansikte istället för formella rapporter. Detta märks i dess sätt att hantera konfigurationshantering i aktiviteter som t.ex. vilken status projektet har, sättet att hantera ändringar och verifikation att systemet verkligen innehåller allt- och fungerar som det är tänkt.

Förutom de traditionella delarna av konfigurationshantering finns även mer utvecklbar-orienterade delar som t.ex. versions-, workspace-, bygg-, ändrings-, och releasehantering. För att få reda på mer om i hur stor utsträckning dessa används i Scrumprojekt har jag intervjuat olika nyckelpersoner i utvecklingsarbetet, med erfarenheter från flera olika företag. Resultatet har visat att man inte alls lägger särskilt stor vikt på dessa delar, vilket i första hand verkade bero på kunskapsbrist.

För att hjälpa oerfarna team med att få igång en konfigurationshanteringsfunktionalitet har jag skrivit olika checklistor. Dessa är tänkta att användas i början av varje projekt för att ta reda på vilka delar som troligtvis kommer till användning och vilka delar som är rent av nödvändiga för att lyckas i det specifika projektet. I Scrum finns tre specifika roller; en kundrepresentant, en coach eller ledare, och ett utvecklingsteam. Dessa roller kommer att ha olika behov och checklistorna är därför uppdelade i tre delar – en för varje roll. Om inte tillräcklig kunskap finns inom projektet kommer man dock att behöva hjälp med att sätta upp denna nya funktionalitet, men man har i alla fall tänkt över frågorna och kommit en bra bit till bättre ordning och kontroll - och därför en bättre förutsättning att lyckas med sitt projekt.

Andreas Bergström
2008-11-28
bergstrom.andy@gmail.com